

ג'ון לי הוקר ג'וניור ביוגרפיה

ג'ון לי הוקר ג'וניור (הצעיר) נולד בדטרויט העיר המוטורית, כשדום הדלתא בלוז זורם בעורקי המוטואון שלו. כבנו של ג'ון לי הוקר הגדול, הוא נחשף לחיי הבלוז מגיל צעיר. עוד כשהיה בן שמונה התארח ג'ון הצעיר בתחנת הרדיו של דטרויט, רדיו WJBK ומאותו רגע הוא ידע שהוא רוצה ללכת בדרכי אביו ולהיות מוזיקאי ברמה עולמית. בזמן שהיה בן 16, הופיע ג'ון ברחבי העולם לצידו של אביו, מה שחשף אותו לאולמות יוקרתיים כגון תיאטרון פוקס בדטרויט שם חבר למוזיקאים משובחים כגון ג'ימי ריד. ב 1972, כשהיה בן 18 ג'ון הצעיר שר לצד אביו בהקלטת אלבומו של אביו, אלבום של הופעה חיה שהוקלט בבית הסוהר סולדד (אי בי סי רקורדס).

למרבה הצער, בעודו חי את חיי איש-הבלוז, נכנע ג'ון לשדים המקיפים אותו. במהלך השנים הרבות של הקריירה המוסיקלית שלו התוודע ג'ון לסמים, אלכוהול, גירושין, כליאה וסכנת מוות אשר כמעט הביאו את הקריירה המבטיחה שלו לעצירה בחריקת בלמים. אבל חוויית חיי הבלוז ואמונתו בקב"ה השיבו את הוקר לתחייה. בעזרת תמיכתם של משפחתו, חבריו וצוות של מוזיקאים מוכשרים אשר מעולם לא חדל להאמין בו, הוקר מצא את המוזה הפנימית שלו, עשיית מוזיקה אשר מבטאת את עומק הרגשות שהוא חווה בחייו האישיים.

אלבומו הראשון, בלוז עם נקם (קנט רקורדס), הוא מה שג'ון כינה "הגאולה החגיגית" שלו, אחרי שנאבק שנים במצוקה קיצונית וכמעט שמצא את עצמו מוטל ברחוב. לבסוף, באורח פלא, ג'ון לי הוקר הצעיר התגבר על מצוקותיו והחל את התהוותו תחת אורות הזרקורים של הבלוז. באפריל 2004, שוחרר אלבומו "בלוז עם נקם" אשר בהחלט הצדיק את שמו על ידי עטיפת שנת 2004 יחד עם מועמדותו לפרס הגראמי בקטגוריית אלבום הבלוז המסורתי ומועמדות לפרס המכובד על אלבום הבכורה הטוב ביותר לאומן החדש ע"ש וויליאם כריסטופר הנדי (מלחין בלוז ומוסיקאי אשר כינויו היה "אבי הבלוז"). "בלוז עם נקם" קיבל גם את פרס המוסיקה של קליפורניה (לשעבר BMMYS) על אלבום הבלוז המדהים של השנה ופרס איגוד הבלוז של המפרץ אשר הציג את ג'ון לי הוקר ג'וניור כקאמבק הטוב של שנת 2004. יחד עם זאת, ג'ון לי הופיע לצד מוסיקאים בעלי שם עולמי כגון: זיזי טופ, ג'ימי ריד, ביבי קינג, בו דידלי, לני קרביץ, טאג' מאהל, קוקו טיילור, צ'רלי מוסלוואיט, אטה ג'יימס וג'ון לי הוקר.

"קר כקרח", אלבומו השני של ג'וניור הוקר, אשר שוחרר על ידי טלרק רקורדס ביוני 2006 והראה את תהליך ההתקדמות של ג'ון כאמן בלוז עכשווי. מיזוג השורשים שלו עם צלילים מודרניים בהחלט מעיד על בסיס המוטואון שלו. חובבי המוזיקה תיארו את הסגנון שלו כאר אנד בי, ג'אז, פאנק ובלוז שורשי. בזמן שהתקליט לא זכה להרבה תשומת לב מקומית הוא זכה להרבה תשומת לב וביקורות טובות מסביב לעולם, מה שביסס את ג'וניור הוקר כאחד הכוכבים העולים בעולם הבלוז. תמצות הסינתזה שבין הבלוז המסורתי ולבין הפאנק של העידן החדש. עם הזמן האלבום היווה מחווה וכבוד גדול לאביו בזמן שלאחרים האלבום היה כשובל הלהבה של הבן.

ג'ון לי הוקר הצעיר שיחרר את התקליט השלישי שלו: "כל הסיכויים נגדי", רק כדי לגלות את ההשפעה שהוא יצור ברחבי העולם בצאתו... הוא יצר מועמדות לפרס גראמי ב-2008. ג'וניור הוקר המשיך לשאת את הבלוז אל תוך המאה ה-21. האלבום בעל 12 השירים שוחרר ע"י חברת התקליטים של ג'וניור עצמו "סטפין סטון רקורדס" (Steppin' Stone Records) וגם באירופה ע"י ג'אז-האוס רקורדס (Jazzhaus Records). זאת הפעם הראשונה שהוקר יכול היה להרשות לעצמו לכלול באלבום רק שירים מקוריים חדשים בניגוד לפרויקטים הקודמים שלו.

בנוסף, ג'וניור ממשיך למתוח את המעטפה והופך להיות לסופר-גיבור הבלוז הראשון המונפש אשר נכלל בדיסק המשופר שלו. בפרק הראשון של "בלוזמן" מונפש ג'וניור הוקר כמוסיקאי אשר נלחם בפשע, שר במועדונים בלילה וביום מנקה את הרחובות. נוצר על ידי הצרפתי לורן מרסייה באולפני האנימציה קאליקור בפריז. סדרת הוידאו הביאה עימה השראה לספר קומיקס. מרסייה, בנו של אמן ג'אז נחשב בזמנו של הוקר האב, הגה את הרעיון כדרך עבור שני הבנים כדי לחלוק כבוד למורשת אבותיהם והוקר הבן מייד חיבק את החזון. "בלוז הוא שום דבר מלבד סרסור" מתוך האלבום "בלוז עם נקם", הוא הוידאו הראשון מבין השלושה שאמורים להשתחרר בשנת 2008.

מתוך הבלוז הסמיך של רחובות דטרויט, לאיזור חדש של סאונד, מתוך הצללים של הישגי אביו הוא עומד לבד עם אותו שם כשל אביו. מפושע ללוחם בפשע, מהכלא של סן קוונטין לשטיח האדום, אין פלא ששם האלבום של הוקר הוא "כל הסיכויים נגדי". ג'ון לי הוקר הצעיר נבנה על עברו הצבעוני כשהוא ממשיך לאפיין את עצמו כבלוזמן עכשיו.

"הופעה חיה באיסטנבול, טורקיה" שוחרר במרס 2010 ע"י חב' התקליטים של הוקר "סטפין סטון" והלייבל האירופאי ג'אז-האוס רקורדס, הוכחה לעוד חריץ במועמדויות לגראמי שעל חגורת האומן. הוקר מתפוצץ עם עוצמת הלהבה כשהוא "מעלה באש" את הקהל בפסטיבל הבלוז – אפס פילזן ומוכיח שבלוז הוא אכן שפה בינלאומית אשר מובנת מסביב לעולם.